

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 15 czerwca 2018 r.

Poz. 1162

USTAWA

z dnia 10 maja 2018 r.

o wspieraniu nowych inwestycji¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady udzielania przedsiębiorcom wsparcia na realizację nowych inwestycji, organ właściwy w sprawach wspierania nowych inwestycji oraz jego kompetencje i tryb działania, a także zadania zarządzających obszarami odpowiedzialnych za wspieranie nowych inwestycji.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) nowa inwestycja – inwestycję w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne związane z założeniem nowego przedsiębiorstwa, zwiększeniem zdolności produkcyjnej istniejącego przedsiębiorstwa, dywersyfikacją produkcji przedsiębiorstwa przez wprowadzenie produktów uprzednio nieprodukowanych w przedsiębiorstwie lub zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego istniejącego przedsiębiorstwa, z wyłączeniem przedsiębiorstwa, wobec którego wszczęte zostało postępowanie upadłościowe lub został złożony wniosek do sądu o ogłoszenie upadłości;
- 2) obszar – tereny określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 3, na których zarządzający obszarem wykonuje zadania określone ustawą;
- 3) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646);
- 4) zarządzający obszarem – zarządzającego specjalną strefą ekonomiczną ustanowioną na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010 oraz z 2018 r. poz. 650);
- 5) kryteria jakościowe – warunki zgodności ze średniookresową strategią rozwoju kraju, o której mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 i 1475), szczegółowo określone w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 3 pkt 3;
- 6) kryteria ilościowe – minimalne koszty inwestycji uzależnione od poziomu bezrobocia w powiecie, w którym ma być realizowana nowa inwestycja, szczegółowo określone w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 3 pkt 2; w przypadku gdy inwestycja jest położona w więcej niż jednym powiecie, poziom bezrobocia ustala się na podstawie tego powiatu, w którym znajdzie się większa część terenu, na którym zostanie zlokalizowana nowa inwestycja;
- 7) koszty kwalifikowane nowej inwestycji – koszty inwestycji kwalifikujące się do objęcia pomocą publiczną z tytułu nowej inwestycji pomniejszone o naliczony podatek od towarów i usług oraz o podatek akcyzowy, jeżeli możliwość ich odliczeń wynika z odrębnych przepisów, poniesione w okresie ważności decyzji o wsparciu lub dwuletnie koszty pracy, jakie mogą być uwzględnione przy określaniu maksymalnej pomocy publicznej, ponoszone w okresie ważności decyzji o wsparciu.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawę z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych.

Art. 3. Wsparcie na realizację nowej inwestycji, zwane dalej „wsparciem”, jest udzielane w formie zwolnienia od podatku dochodowego, na zasadach określonych odpowiednio w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych albo w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych. Wsparcie nie może być udzielone w sytuacji lokalizacji inwestycji na obszarach występowania niezagospodarowanych złóż kopalin, z wyjątkiem inwestycji dotyczących tych złóż.

Art. 4. Zwolnienie, od podatku dochodowego, na zasadach określonych odpowiednio w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych albo w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych, stanowi pomoc regionalną, przy czym wielkość tej pomocy publicznej nie może przekroczyć jej maksymalnej dopuszczalnej wielkości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 3.

Rozdział 2

Organ właściwy oraz zarządzający obszarami

Art. 5. 1. Organem właściwym w sprawach wspierania nowej inwestycji w rozumieniu ustawy jest minister właściwy do spraw gospodarki.

2. Wsparcie może być udzielone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podzielonym na obszary, zgodnie z ust. 3, z uwzględnieniem spójności terytorialnej, powiązań gospodarczych oraz granic powiatów.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, obszary, na których poszczególni zarządzający obszarami będą wykonywać zadania określone w ustawie, przez przypisanie zarządzającym terenów położonych w administracyjnych granicach powiatów, mając na względzie kryteria określone w ust. 2 oraz sprawność zarządzania poszczególnymi obszarami.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, powierzyć zarządzającemu obszarem, będącym spółką wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259, z późn. zm.²⁾), wykonywanie zadań określonych w niniejszej ustawie na terenie wyodrębnionym z obszaru przypisanego zarządzającemu obszarem zgodnie z ust. 2 i 3, mając na uwadze konieczność stworzenia właściwych warunków do zrealizowania nowej inwestycji przyczyniającej się do rozwoju obszaru.

5. Z dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie ust. 4, zarządzający obszarem, który został wskazany zgodnie z ust. 3, traci dotychczasowe prawa i obowiązki z tytułu realizacji tych zadań na wyodrębnionym terenie.

Art. 6. 1. Jeżeli miejsce realizacji planowanej nowej inwestycji znajduje się na terenie dwóch lub więcej obszarów przypisanych do różnych zarządzających obszarami, wykonywanie zadań określonych w ustawie należy do tego zarządzającego, w którego obszarze znajdzie się większa część terenu, na którym zostanie zlokalizowana nowa inwestycja.

2. W przypadku gdy teren nowej inwestycji jest położony w równej części na obszarze właściwości kilku zarządzających obszarami, o właściwości zarządzającego decyduje minister właściwy do spraw gospodarki, o czym zawiadamia tych zarządzających i przedsiębiorcę realizującego nową inwestycję.

3. Zarządzający obszarem właściwy w chwili wydania decyzji o wsparciu pozostaje właściwy aż do upływu okresu, na który wydana została taka decyzja.

4. W przypadku gdy przedsiębiorca realizuje więcej niż jedną nową inwestycję, właściwość zarządzającego obszarem dla każdej nowej inwestycji jest określana odrębnie.

Art. 7. 1. Zarządzający obszarem wspiera rozwój nowych inwestycji na danym obszarze, biorąc pod uwagę potrzeby rozwojowe regionu i cele gospodarcze określone w dokumentach strategicznych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

2. Do zadań zarządzającego obszarem należy prowadzenie działań zmierzających do powstawania nowych inwestycji i ich rozwoju na terenie obszarów przypisanych zarządzającemu obszarem, w tym:

- 1) udostępnianie przedsiębiorcom, na podstawie umowy, składników mienia, których zarządzający obszarem jest właścicielem, posiadaczem zależnym lub oddanych mu w zarząd;
- 2) gospodarowanie składnikami mienia, których zarządzający obszarem jest właścicielem, posiadaczem zależnym lub oddanych mu w zarząd, w sposób ułatwiający przedsiębiorcom prowadzenie działalności gospodarczej;
- 3) świadczenie nieodpłatnych usług informacyjnych na rzecz przedsiębiorców ubiegających się o wsparcie oraz korzystających ze wsparcia, a także innych usług, wskazanych w planie rozwoju inwestycji, o którym mowa w art. 9;

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 624, 1491 i 1529 oraz z 2018 r. poz. 538, 702, 1000 i 1089.

- 4) prowadzenie działań promujących działalność gospodarczą i nowe inwestycje;
- 5) udzielanie przedsiębiorcom informacji pozyskanych od powiatowych urzędów pracy oraz partnerów społecznych funkcjonujących w obszarze przypisanym zarządzającemu obszarom, istotnych z punktu widzenia realizacji nowej inwestycji;
- 6) podejmowanie działań przyczyniających się do polepszenia współpracy między przedsiębiorcami, lokalną społecznością oraz partnerami społecznymi;
- 7) pomoc przedsiębiorcom w kontaktach z administracją publiczną;
- 8) współpraca w zakresie uwzględniania w procesie kształcenia potrzeb rynku pracy:
 - a) ze szkołami ponadpodstawowymi, w szczególności ze szkołami prowadzącymi kształcenie zawodowe oraz placówkami kształcenia ustawicznego, placówkami kształcenia praktycznego oraz ośrodkami dokształcania i doskonalenia zawodowego, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b i pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 996 i 1000),
 - b) z uczelniami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.³⁾);
- 9) tworzenie narzędzi na rzecz rozwoju innowacyjnej gospodarki;
- 10) rekomendowanie przedsiębiorcom optymalnej lokalizacji nowych inwestycji.

3. Zarządzający obszarem, realizując zadania określone w planie rozwoju inwestycji, o którym mowa w art. 9, może zlecać osobom trzecim wykonanie zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 3, 4, 6, 8 i 9.

Art. 8. 1. Zarządzający obszarem współdziała z innymi zarządzającymi obszarami przy udzielaniu wsparcia nowym inwestycjom, w szczególności przy rekomendowaniu przedsiębiorcy optymalnej lokalizacji inwestycji, mając na względzie słuszny interes przedsiębiorcy oraz rozwój regionów i cele gospodarcze określone w dokumentach strategicznych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

2. Działania zarządzającego obszarem, podejmowane w ramach współdziałania z innymi zarządzającymi obszarami, które skutkują zlokalizowaniem nowej inwestycji w innym obszarze, nie stanowią działania na szkodę zarządzającego obszarem.

Art. 9. 1. Zarządzający obszarem wykonuje swoje zadania zgodnie z planem rozwoju inwestycji.

2. Plan rozwoju inwestycji jest przygotowywany przez zarządzającego obszarem i uwzględnia dokumenty strategiczne, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, oraz dokumenty planistyczne, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i 1566).

3. Plan rozwoju inwestycji określa w szczególności:

- 1) szczegółowe cele, do których osiągnięcia dąży zarządzający obszarem w okresie objętym planem;
- 2) usługi świadczone przez zarządzającego obszarem, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 3;
- 3) zasady ustalania wynagrodzenia za usługi inne niż informacyjne świadczone przez zarządzającego obszarem.

4. Zarządzający obszarem sporządza plan rozwoju inwestycji nie później niż w terminie 60 dni, licząc od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 5 ust. 3.

5. Zarządzający obszarem dokonuje przeglądu planu rozwoju inwestycji i dostosowuje go do bieżących warunków, nie rzadziej niż co 2 lata, a w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 4, w terminie 30 dni, licząc od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie tego przepisu.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki zatwierdza plan rozwoju inwestycji w terminie 60 dni, licząc od dnia jego przedłożenia przez zarządzającego obszarem, a jeżeli zgłosi zastrzeżenia do tego planu – po ich uwzględnieniu.

7. Zarządzający obszarem przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informację o realizacji planu rozwoju inwestycji za dany rok kalendarzowy do końca lutego roku następnego.

Art. 10. 1. Zarządzający obszarem świadczy na rzecz przedsiębiorcy korzystającego ze wsparcia nowej inwestycji usługi inne niż informacyjne na podstawie umowy, która określa wynagrodzenie za świadczenie tych usług.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2201 oraz z 2018 r. poz. 138, 398, 650, 730, 912, 1000 i 1115.

2. Za usługi, o których mowa w ust. 1, uznaje się:

- 1) usługi doradcze;
- 2) usługi wsparcia i pośrednictwa z podmiotami otoczenia biznesu, jednostkami naukowymi, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. a–e ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2018 r. poz. 87), podmiotami posiadającymi zaplecze badawczo-rozwojowe, podmiotami, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 8, przedsiębiorcami oraz klastrami;
- 3) usługi promocyjne;
- 4) usługi szkoleniowe;
- 5) inne usługi bezpośrednio związane z realizacją decyzji o wsparciu.

3. Szczegółowy katalog usług, o których mowa w ust. 2, określony jest w planie rozwoju inwestycji.

4. Przedsiębiorca, który uzyskał decyzję o wsparciu, obowiązany jest do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1.

Art. 11. 1. Zarządzający obszarem powołuje radę rozwoju obszaru gospodarczego, zwaną dalej „radą”.

2. W skład rady wchodzi przedstawiciele przedsiębiorców, przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego znajdujących się w granicach obszaru oraz przedstawiciele wojewódzkich rad dialogu społecznego.

3. Strona przedsiębiorców reprezentowana jest przez przedstawicieli:

- 1) mikro-, małych i średnich przedsiębiorców,
- 2) dużych przedsiębiorców

– w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁴⁾).

4. Jednostki samorządu terytorialnego reprezentowane są przez przedstawicieli:

- 1) województwa – po jednym przedstawicielu każdego województwa znajdującego się w granicach obszaru;
- 2) gmin i powiatów.

5. Wyboru członków rady dokonuje zarządzający obszarem spośród zgłoszonych kandydatów. Zarządzający obszarem dokonuje wyboru członków rady, uwzględniając kwalifikacje i doświadczenie osób, które się zgłaszają. Przy wyborze członków rady zarządzający obszarem dąży do zachowania równowagi między grupami podmiotów, które są reprezentowane w radzie.

6. Rada przedstawia opinie i wnioski w sprawach dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej na terenie obszaru oraz proponuje kierunki działań na rzecz poprawy otoczenia przedsiębiorstw i rozwoju społeczno-gospodarczego obszaru.

7. Rada może przedstawiać władzom gmin lub powiatów położonych na terenie obszaru, w którym działa rada, rekomendacje w zakresie działań, które mogą przyczynić się do zwiększania atrakcyjności inwestycyjnej danej gminy lub powiatu.

8. Organizację i tryb działania rady określa regulamin uchwalany przez radę na pierwszym jej posiedzeniu.

9. Członkom rady za udział w pracach rady nie przysługuje wynagrodzenie.

10. Obsługę rady zapewnia zarządzający obszarem.

Art. 12. 1. Organ właściwy na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 121, 50, 650, 1000 i 1089) może zlecić zarządzającemu obszarem odpłatnie, na podstawie umowy, przygotowanie nieruchomości do sprzedaży oraz zorganizowanie i przeprowadzenie przetargu na zbycie tej nieruchomości.

2. Zarządzający obszarem przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany do postępowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

Rozdział 3

Decyzja o wsparciu

Art. 13. 1. Wsparcie udzielane jest przedsiębiorcy realizującemu nową inwestycję, w drodze decyzji, zwanej dalej „decyzją o wsparciu”.

2. Decyzję o wsparciu wydaje minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek przedsiębiorcy ubiegającego się o wsparcie zawierający plan realizacji nowej inwestycji.

3. Decyzję o wsparciu wydaje się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15.

4. Okres, na który jest wydawana decyzja o wsparciu, uzależnia się od intensywności pomocy publicznej ustalonej dla danego obszaru.

5. Jeżeli w dniu wydania decyzji o wsparciu teren, na którym ma być zlokalizowana nowa inwestycja, jest położony w granicach specjalnej strefy ekonomicznej w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, decyzję o wsparciu nowej inwestycji wydaje się na okres 15 lat.

6. W przypadku gdy przedsiębiorca posiada co najmniej dwie decyzje o wsparciu, rozliczenie pomocy publicznej następuje zgodnie z kolejnością wydania decyzji o wsparciu.

7. W przypadku gdy przedsiębiorca korzysta z pomocy publicznej na podstawie decyzji o wsparciu oraz na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, dla rozliczenia łącznej pomocy publicznej przyznanej temu przedsiębiorcy przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

8. Rozliczenie pomocy publicznej przyznanej przedsiębiorcy na podstawie decyzji o wsparciu ma zastosowanie wyłącznie do decyzji, w ramach której inwestycja jest realizowana i w oparciu o tę inwestycję prowadzona jest działalność gospodarcza.

Art. 14. 1. Decyzję o wsparciu wydaje się na realizację nowej inwestycji:

- 1) która spełnia kryteria:
 - a) ilościowe,
 - b) jakościowe;
- 2) w ramach działalności gospodarczej niewyłączonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 3 pkt 1.

2. Decyzji o wsparciu nie wydaje się przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną prawomocnie ukaranemu za przestępstwo przeciwko środowisku oraz przedsiębiorcy będącemu osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli współnikiem lub członkiem zarządu tych podmiotów jest osoba, która została prawomocnie ukarana za takie przestępstwo.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje działalności gospodarczej, na które nie będzie wydawana decyzja o wsparciu,
- 2) szczegółowe kryteria jakościowe,
- 3) szczegółowe kryteria ilościowe,
- 4) sposób weryfikacji spełniania wymagań, o których mowa w ust. 1,
- 5) warunki udzielania pomocy publicznej,
- 6) maksymalną dopuszczalną wielkość pomocy publicznej, której można udzielić przedsiębiorcy,
- 7) sposób ustalania terminu obowiązywania decyzji o wsparciu dla danej inwestycji,
- 8) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą publiczną z tytułu nowej inwestycji,
- 9) sposób dyskontowania kosztów inwestycji i wielkości pomocy publicznej na dzień wydania decyzji o wsparciu,
- 10) sposób ustalania wielkości dopuszczalnej pomocy publicznej w przypadku prowadzenia działalności na podstawie więcej niż jednej decyzji o wsparciu,
- 11) sposób wydzielenia organizacyjnego działalności objętej decyzją o wsparciu oraz prowadzenia rozliczeń w przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej nieobjętej decyzją o wsparciu,
- 12) wzór wniosku o wydanie decyzji o wsparciu zawierający w szczególności określenie przedsiębiorcy oraz elementy planu realizacji nowej inwestycji

– biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia zgodności udzielonej pomocy publicznej z prawem Unii Europejskiej, rozwój obszarów, a także potrzebę oceny spełnienia warunków udzielenia wsparcia oraz potrzebę zapewnienia jednolitości wniosków i sprawnej realizacji nowej inwestycji w tym zakresie.

Art. 15. Decyzja o wsparciu określa okres jej obowiązywania, przedmiot działalności gospodarczej oraz warunki, które przedsiębiorca jest obowiązany spełnić, dotyczące:

- 1) zatrudnienia przez przedsiębiorcę w związku z nową inwestycją, przez określony czas, określonej liczby pracowników;
- 2) poniesienia przez przedsiębiorcę w określonym terminie kosztów kwalifikowanych nowej inwestycji;
- 3) terminu zakończenia realizacji nowej inwestycji, po upływie którego koszty inwestycji poniesione przez przedsiębiorcę nie mogą być uznane jako koszty kwalifikowane;
- 4) maksymalnej wysokości kosztów kwalifikowanych, jakie mogą być uwzględnione przy określeniu maksymalnej wysokości pomocy publicznej;
- 5) kryteriów ilościowych i kryteriów jakościowych, do których spełnienia zobowiązał się przedsiębiorca;
- 6) terenu, na którym nowa inwestycja zostanie zrealizowana z uwzględnieniem danych ewidencyjnych nieruchomości.

Art. 16. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla siedziby lub miejsca zamieszkania przedsiębiorcy w sprawach podatku dochodowego kopię wydanej decyzji o wsparciu w terminie 14 dni, licząc od dnia, w którym decyzja ta stała się prawomocna.

Art. 17. 1. Prawo do korzystania ze zwolnienia, od podatku dochodowego, na zasadach określonych odpowiednio w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych albo w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych, wygasa z upływem okresu, na jaki została wydana decyzja o wsparciu, w przypadku uchylenia albo stwierdzenia nieważności decyzji o wsparciu.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki uchyla decyzję o wsparciu, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu na terenie wskazanym w decyzji o wsparciu lub
- 2) rażąco uchybił warunkom określonym w decyzji o wsparciu, lub
- 3) nie usunął uchybień w realizacji warunków, o których mowa w pkt 2, stwierdzonych w toku kontroli, o której mowa w art. 22, w terminie do ich usunięcia wyznaczonym w wezwaniu ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki uchyla decyzję o wsparciu również na wniosek złożony przez przedsiębiorcę.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek przedsiębiorcy, może zmienić decyzję o wsparciu, z wyłączeniem przypadku, gdy zmiana ta skutkowałaby zwiększeniem maksymalnej wysokości kosztów kwalifikowanych.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki stwierdza wygaśnięcie decyzji o wsparciu na wniosek przedsiębiorcy, który nie skorzystał z pomocy publicznej, albo przedsiębiorcy, który skorzystał z pomocy publicznej i spełnił wszystkie warunki określone w decyzji o wsparciu oraz warunki udzielania pomocy publicznej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 3.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca dołącza oświadczenie o niekorzystaniu z pomocy publicznej, na podstawie decyzji o wsparciu, której dotyczy wniosek, albo oświadczenie o zrealizowaniu warunków udzielania pomocy publicznej, o których mowa w ust. 5.

7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 6, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 18. 1. W przypadku uchylenia decyzji o wsparciu przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu pomocy publicznej. Do dnia zwrotu tej pomocy przedsiębiorcy nie może zostać wydana nowa decyzja o wsparciu.

2. W przypadku uchylenia albo stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o wsparciu minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla siedziby lub miejsca zamieszkania przedsiębiorcy w sprawach podatku dochodowego kopię wydanej decyzji w terminie 14 dni, licząc od dnia, w którym decyzja ta stała się prawomocna.

3. W przypadku uchylenia decyzji o wsparciu naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, kwotę pomocy publicznej podlegającą zwrotowi pomniejszoną odpowiednio o kwotę podatku należnego, o którym mowa w art. 21 ust. 5c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, z późn. zm.⁵⁾) albo art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036).

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2494 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 317, 398, 650, 685, 858, 912 i 1076.

4. W kwocie pomocy publicznej podlegającej zwrotowi, o której mowa w ust. 3, uwzględnia się odsetki liczone jak dla zaległości podatkowych. W odniesieniu do pomocy publicznej wynikającej ze zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 5c pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 17 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, odsetki liczone są za okres od dnia udzielenia pomocy do dnia wydania decyzji o uchyleniu, a w zakresie pozostałej pomocy publicznej podlegającej zwrotowi do dnia jej zwrotu. W odniesieniu do pomocy publicznej wynikającej ze zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 5c pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 17 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, odsetek nie nalicza się.

5. Roszczenia związane ze zwrotem pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, przedawniają się z upływem 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym przedsiębiorca skorzystał z tej pomocy.

Art. 19. Przedsiębiorcy korzystający z pomocy publicznej, o której mowa w art. 3, są obowiązani do prowadzenia ksiąg podatkowych oraz przechowywują księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty do czasu upływu terminu przedawnienia roszczeń związanych ze zwrotem pomocy publicznej, określonego w art. 18 ust. 5.

Art. 20. 1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw budżetu, może wstrzymać, w drodze rozporządzenia, wydawanie decyzji o wsparciu, wskazując okres, w którym nie są one wydawane, mając na względzie prognozowane kwoty dochodów oraz wydatków budżetu państwa i zaplanowanego deficytu budżetu państwa wynikające z Wieloletniego Planu Finansowego Państwa.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wstrzymania wydawania decyzji o wsparciu w przypadku trwających postępowań dotyczących wydania decyzji o wsparciu oraz inwestycji wpisanych do Ewidencji Wsparcia Nowej Inwestycji jako planowane nowe inwestycje.

Art. 21. Do postępowań w sprawie wydania, uchylenia, cofnięcia, wygaśnięcia i stwierdzenia nieważności decyzji o wsparciu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650).

Art. 22. Minister właściwy do spraw gospodarki dokonuje kontroli realizacji warunków zawartych w decyzji o wsparciu na zasadach określonych w art. 40 oraz rozdziale 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Art. 23. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, powierzyć zarządzającemu obszarem:

- 1) wydawanie, w jego imieniu, decyzji o wsparciu na obszarach przypisanych temu zarządzającemu obszarem,
 - 2) wykonywanie, w jego imieniu, kontroli realizacji warunków zawartych w decyzji o wsparciu
- mając na względzie sprawność postępowania oraz specyfikę obszaru.

2. W przypadku powierzenia zarządzającemu obszarem wydawania decyzji o wsparciu przepis art. 16 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku powierzenia zarządzającemu obszarem wykonania kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 2, przepis art. 22 stosuje się odpowiednio.

4. Zarządzający obszarem niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki o okolicznościach uzasadniających uchylenie decyzji o wsparciu, o których mowa w art. 17 ust. 2.

Rozdział 4

Kontrola realizacji zadań zarządzającego obszarem

Art. 24. Minister właściwy do spraw gospodarki dokonuje kontroli zarządzającego obszarem w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 7, oraz zadań powierzonych na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w art. 23, zwaną dalej „kontrolą”, na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

Art. 25. 1. Kontrolę przeprowadza pracownik urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki, zwany dalej „kontrolującym”, na podstawie pisemnego, imiennego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz po okazaniu dokumentu pozwalającego na ustalenie jego tożsamości. Kontrolę może przeprowadzić więcej niż jeden pracownik urzędu.

2. Kontrolę przeprowadza się jako kontrolę planową lub doraźną.

3. Kontrola planowa obejmuje wszystkie lub określone zadania zarządzającego obszarem.

4. Kontrolę planową przeprowadza się nie częściej niż raz na dwa lata. Kontrola doraźna może być prowadzona w każdym czasie.

5. Kontrola doraźna polega na niezwłocznym sprawdzeniu prawidłowości wykonywania zadań przez zarządzającego obszarem. Podstawą prowadzenia kontroli doraźnej mogą być w szczególności informacje o okolicznościach mających istotny negatywny wpływ na realizację zadań przez zarządzającego obszarem, zwłaszcza ujawnione w wyniku innej kontroli.

6. Kontrola doraźna może być przeprowadzona również na wniosek zarządzającego obszarem.

Art. 26. 1. Kontrolę przeprowadza się w siedzibie zarządzającego obszarem w czasie wykonywania przez niego zadań lub jeżeli zachodzi taka potrzeba poza jego siedzibą.

2. Jeżeli stanowiąca przedmiot kontroli dokumentacja jest przechowywana poza siedzibą zarządzającego obszarem, kontrola może zostać przeprowadzona również w miejscu, w którym znajduje się ta dokumentacja.

3. Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne mogą być przeprowadzane również w siedzibie ministra właściwego do spraw gospodarki, jeżeli może to usprawnić przeprowadzenie kontroli.

Art. 27. 1. W trakcie przeprowadzania kontroli kontrolujący ma prawo do:

- 1) wstępu do obiektów i pomieszczeń zarządzającego obszarem;
- 2) wglądu do dokumentów dotyczących działalności zarządzającego obszarem, pobierania za pokwitowaniem oraz zabezpieczania dokumentów związanych z zakresem kontroli;
- 3) sporządzania, a w razie potrzeby żądania sporządzenia niezbędnych do kontroli kopii, odpisów lub wyciągów z dokumentów oraz zestawień lub obliczeń;
- 4) żądania od pracowników zarządzającego obszarem złożenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach dotyczących zakresu kontroli;
- 5) przeprowadzenia oględzin obiektów lub innych składników majątkowych;
- 6) uczestniczenia w czynnościach związanych z realizacją zadań przez zarządzającego obszarem.

2. Kontrolujący jest obowiązany do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych informacji, podlegających ochronie, które uzyskał w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4 i 6.

Art. 28. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla kontrolującego i zarządzającego obszarem.

2. Protokół zawiera w szczególności:

- 1) miejsce i datę sporządzenia;
- 2) oznaczenie zarządzającego obszarem;
- 3) imiona i nazwiska kontrolujących oraz datę i numer wydanego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli;
- 4) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 5) zakres kontroli i okres objęty kontrolą;
- 6) szczegółowy wykaz dokumentów poddanych weryfikacji;
- 7) informacje dotyczące pisemnych i ustnych wyjaśnień;
- 8) opis ustalonego stanu faktycznego oraz jego ocenę;
- 9) zalecenia lub wnioski dotyczące usunięcia nieprawidłowości;
- 10) podpisy kontrolującego oraz parafy na każdej ze stron protokołu.

3. Sporządzenie protokołu oraz jego przekazanie zarządzającemu obszarem następuje w terminie 30 dni, licząc od dnia zakończenia kontroli.

4. Termin, o którym mowa w ust. 3, przedłuża się o czas niezbędny do uzyskania dodatkowych wyjaśnień od zarządzającego obszarem.

5. Osoba upoważniona do reprezentowania zarządzającego obszarem może, przed podpisaniem protokołu, zgłosić kontrolującemu wyjaśnienia lub zastrzeżenia do ustaleń w nim zawartych.

6. Wyjaśnienia lub zastrzeżenia, o których mowa w ust. 5, zgłasza się na piśmie, w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia protokołu.

7. W przypadku uwzględnienia przez kontrolującego w całości lub w części wyjaśnień lub zastrzeżeń, o których mowa w ust. 5, wprowadza się zmiany lub uzupełnienia do protokołu.

8. W przypadku nieuwzględnienia przez kontrolującego w całości lub w części wyjaśnień lub zastrzeżeń, o których mowa w ust. 5, zarządzającemu obszarem przekazuje się, na piśmie, informację zawierającą wskazanie przyczyn, z powodu których wyjaśnienia lub zastrzeżenia nie zostały uwzględnione. Informacja stanowi załącznik do protokołu.

Rozdział 5

Ewidencja Wsparcia Nowej Inwestycji

Art. 29. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi Ewidencję Wsparcia Nowej Inwestycji, zwaną dalej „ewidencją”.

2. Ewidencja jest rejestrem centralnym prowadzonym w systemie teleinformatycznym służącym do pozyskiwania danych wykorzystywanych do: obsługi procesu inwestycyjnego, przeprowadzania analiz w zakresie efektów funkcjonowania wsparcia udzielanego na podstawie ustawy oraz w celu dostosowania założeń polityki inwestycyjnej i gospodarczej do aktualnych uwarunkowań, a także monitorowania pomocy publicznej.

Art. 30. Minister właściwy do spraw gospodarki zarządza danymi gromadzonymi w ewidencji. Operatorem systemu teleinformatycznego może być spółka wymieniona w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 5 ust. 4, jeżeli przekazanie tego zadania innemu podmiotowi będzie uzasadnione z uwagi na efektywność realizacji tego zadania.

Art. 31. 1. W ewidencji gromadzi się:

- 1) dane i informacje dotyczące przedsiębiorców zainteresowanych lokalizacją nowej inwestycji na obszarze oraz uczestniczących w postępowaniu o udzielenie decyzji o wsparciu na prowadzenie działalności na obszarze, a także korzystających ze wsparcia nowych inwestycji na obszarach, obejmujące:
 - a) nazwę lub firmę przedsiębiorcy, oznaczenie formy prowadzonej działalności gospodarczej,
 - b) numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej NIP, o ile takie posiada,
 - c) dane kontaktowe przedsiębiorcy, w szczególności siedzibę i adres, adres poczty elektronicznej, strony internetowej, numer telefonu,
 - d) datę rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej,
 - e) określenie przedmiotów wykonywanej działalności gospodarczej, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności Gospodarczej (PKD),
 - f) rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej i realizowanych oraz zrealizowanych inwestycji w obszarze (sektor, PKWiU),
 - g) ogłoszenie upadłości, ukończenia takiego postępowania oraz dane syndyka,
 - h) oznaczenie przedsiębiorcy zagranicznego wraz z określeniem jego formy organizacyjno-prawnej oraz siedziby i adresu – w przypadku oddziałów przedsiębiorstw zagranicznych działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - i) wartość inwestycji realizowanych przez przedsiębiorcę na terenie danego obszaru,
 - j) plan realizacji nowej inwestycji,
 - k) oferty kierowane do przedsiębiorcy przez zarządzającego obszarem,
 - l) wysokość udzielonego wsparcia,
 - m) wysokość pomocy publicznej, innej niż wsparcie, udzielonej przedsiębiorcy w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych określonych w decyzji o wsparciu,
 - n) wartość inwestycji realizowanych przez przedsiębiorcę na terenie danego obszaru oraz na pozostałych terenach kraju,
 - o) przeprowadzone i planowane kontrole u przedsiębiorców korzystających ze wsparcia, czas wykonania zaleceń i wniosków z kontroli oraz wielkość poniesionych kosztów kwalifikowanych,
 - p) wydane oraz uchylone decyzje o wsparciu;

- 2) informacje dotyczące obszaru obejmujące:
- wartość inwestycji realizowanych przez przedsiębiorców na terenie danego obszaru,
 - istniejącą lub planowaną infrastrukturę na terenie obszaru, sprzyjającą nowym inwestycjom lub rozwojowi istniejących inwestycji w określonych sektorach lub branżach działalności gospodarczej.

2. Przedsiębiorca przez okres, na który wydano decyzję o wsparciu, jest obowiązany informować zarządzającego obszarem o otrzymanej pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. m.

3. Wpis do ewidencji jest równoznaczny z uznaniem inwestycji jako planowanej nowej inwestycji.

Art. 32. 1. Zarządzający obszarem ma bezpośredni dostęp do informacji i danych zgromadzonych w ewidencji, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1 lit. n i art. 31 ust. 1 pkt 2, a w zakresie, w jakim dotyczą obszaru jemu przypisanemu, do informacji i danych zgromadzonych w ewidencji, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1 lit. a–m, o i p.

2. Dane gromadzone w ewidencji są pozyskiwane bezpośrednio od:

- przedsiębiorców zainteresowanych lokalizacją nowej inwestycji na obszarze;
- przedsiębiorców uczestniczących w postępowaniu o udzielenie decyzji o wsparciu na podstawie złożonych wniosków o wydanie decyzji o wsparciu;
- przedsiębiorców, którym wydano decyzję o wsparciu;
- zarządzających obszarami.

3. Dane, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1 lit. l i m, są umieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej zarządzającego obszarem.

4. Bezpośredni dostęp do ewidencji posiadają organy Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 33. Minister właściwy do spraw gospodarki, w pełnym zakresie danych objętych ewidencją, oraz zarządzający obszarem, w zakresie danych dotyczących terenu działania zarządzającego obszarem, pozyskują i przetwarzają dane dla potrzeb ewidencji bez zawiadamiania podmiotów, których te dane dotyczą, jeżeli dane te służą do realizacji zadań określonych ustawą.

Art. 34. Zarządzający obszarami przekazują dane do ewidencji bez zbędnej zwłoki, za pomocą systemu teleinformatycznego.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 35. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- w art. 21:
 - w ust. 1:
 - w pkt 63a wyrazy „ust. 5a–5c” zastępuje się wyrazami „ust. 5a–5cd”,
 - po pkt 63a dodaje się pkt 63b w brzmieniu:

„63b) dochody podatników, z zastrzeżeniem ust. 5a–5cd, uzyskane z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. poz. 1162), przy czym wielkość pomocy publicznej udzielanej w formie tego zwolnienia nie może przekroczyć wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorcy, dopuszczalnej dla obszarów kwalifikujących się do uzyskania pomocy w największej wysokości, zgodnie z odrębnymi przepisami;”
 - ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Zwolnienia podatkowe, o których mowa w ust. 1 pkt 63a i 63b, przysługują podatnikowi wyłącznie z tytułu dochodów uzyskanych z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy lub na terenie określonym w decyzji o wsparciu.”

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2494 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 317, 398, 650, 685, 858, 912 i 1076.

c) ust. 5b i 5c otrzymują brzmienie:

„5b. W razie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 63a, lub uchylenia decyzji o wsparciu, o której mowa w ust. 1 pkt 63b, podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku na zasadach określonych w ust. 5c.

5c. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5b, podatnik jest obowiązany do zapłaty podatku należnego od dochodu wynikającego z cofniętego zezwolenia albo z uchylonej decyzji o wsparciu, w terminie właściwym do rozliczenia zaliczki za pierwszy okres przypadający do wpłaty zaliczki, o którym mowa w art. 44, następujący po miesiącu, w którym wystąpią te okoliczności, a gdy utrata prawa nastąpi w grudniu – w zeznaniu rocznym. Kwotę podatku należnego do zapłaty stanowi:

- 1) podatek niezapłacony od dochodu osiągniętego z działalności gospodarczej określonej w cofniętym zezwoleniu albo w uchylonej decyzji o wsparciu – jeśli podatnik korzystał z pomocy publicznej udzielonej w formie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 63a albo 63b, wyłącznie w ramach jednego zezwolenia albo wyłącznie w ramach jednej decyzji, lub
- 2) kwota w wysokości stanowiącej maksymalną dopuszczalną pomoc publiczną określoną w zezwoleniu lub w tej uchylonej decyzji o wsparciu – jeśli podatnik korzystał z pomocy publicznej udzielonej w formie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 63a albo 63b, w ramach więcej niż jednego zezwolenia lub w ramach więcej niż jednej decyzji o wsparciu albo w ramach zezwolenia lub zezwoleń i decyzji o wsparciu.”

d) po ust. 5c dodaje się ust. 5ca–5cd w brzmieniu:

„5ca. W przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej również poza terenem specjalnej strefy ekonomicznej określonym w zezwoleniu lub terenem określonym w decyzji o wsparciu, działalność prowadzoną na terenie strefy lub na terenie określonym w decyzji o wsparciu wydziela się organizacyjnie, a wielkość zwolnienia określa się w oparciu o przychody i koszty uzyskania przychodów jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność określoną w zezwoleniu lub w decyzji o wsparciu.

5cb. Przy ustalaniu wielkości zwolnienia od podatku dochodowego, przysługującego przedsiębiorcy prowadzącemu działalność na podstawie zezwolenia lub na podstawie decyzji o wsparciu za pośrednictwem jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 5ca, przepisy art. 25 stosuje się odpowiednio do transakcji między tą jednostką organizacyjną a pozostałą częścią przedsiębiorstwa podatnika.

5cc. Przepisów ust. 1 pkt 63a i 63b nie stosuje się, jeżeli:

- 1) osiągnięcie dochodów z działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie zezwolenia na terenie specjalnej strefy ekonomicznej lub z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu następuje w związku z zawarciem umowy lub dokonaniem innej czynności prawnej lub wielu powiązanych czynności prawnych, dokonanych przede wszystkim w celu uzyskania zwolnienia od podatku dochodowego, lub
- 2) czynności, o których mowa w pkt 1, nie mają rzeczywistego charakteru, lub
- 3) podatnik korzystający ze zwolnień podatkowych, o których mowa w ust. 1 pkt 63a i 63b, dokonuje czynności prawnej lub wielu powiązanych czynności prawnych, w tym związanych z działalnością nieobjętą tymi zwolnieniami, których głównym lub jednym z głównych celów jest uniknięcie opodatkowania lub uchylenie się od opodatkowania.

5cd. Podatnik traci prawo do zwolnienia podatkowego z dniem dokonania pierwszej z czynności, o których mowa w ust. 5cc. W takim przypadku ust. 5b i 5c stosuje się odpowiednio, ze skutkiem od tego dnia.”;

2) w art. 26e ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podatnikowi, który w roku podatkowym korzysta ze zwolnień podatkowych, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 63a lub 63b, prawo do odliczenia przysługuje jedynie w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych, które nie są przez podatnika uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego z podatku na podstawie tych przepisów.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 91) po art. 29c dodaje się art. 29d w brzmieniu:

„Art. 29d. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, może nieodpłatnie, w drodze umowy, przekazać na własność zarządzającemu specjalną strefą ekonomiczną w rozumieniu ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1162), na cele związane ze wspieraniem rozwoju nowych inwestycji, nieruchomości wchodzące w skład Zasobu, przeznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele przemysłowo-usługowe. Koszty związane z przygotowaniem geodezyjnym i prawnym nieruchomości ponosi zarządzający.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a w ust. 2 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) nie korzystają ze zwolnień podatkowych określonych w art. 17 ust. 1 pkt 34 lub 34a oraz ze zwolnień od podatku dochodowego na podstawie odrębnych ustaw;”;
- 2) w art. 16 w ust. 1 pkt 58 otrzymuje brzmienie:

„58) wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dochodów (przychodów), o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 14a, 23, 24, 42, 47, 48, 52, 53, 55 i 59;”;
- 3) w art. 17:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 34 wyrazy „ust. 4–6” zastępuje się wyrazami „ust. 4–6d”;
 - po pkt 34 dodaje się pkt 34a w brzmieniu:

„34a) dochody podatników, z zastrzeżeniem ust. 4–6d, uzyskane z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. poz. 1162), przy czym wielkość pomocy publicznej udzielanej w formie tego zwolnienia nie może przekroczyć wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorcy, dopuszczalnej dla obszarów kwalifikujących się do uzyskania pomocy w największej wysokości, zgodnie z odrębnymi przepisami;”;
 - w pkt 58 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 59 w brzmieniu:

„59) dochody zarządzającego, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji, wydatkowane w roku podatkowym lub w roku po nim następującym na cele wymienione w art. 7 ust. 1 tej ustawy.”;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwolnienia podatkowe, o których mowa w ust. 1 pkt 34 i 34a, przysługują podatnikowi wyłącznie z tytułu dochodów uzyskanych z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy lub na terenie określonym w decyzji o wsparciu.”;
 - c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W razie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 34, lub uchylenia decyzji o wsparciu, o której mowa w ust. 1 pkt 34a, podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku na zasadach określonych w ust. 6.

6. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany do zapłaty podatku należnego od dochodu wynikającego z cofniętego zezwolenia albo z uchylonej decyzji o wsparciu, w terminie właściwym do rozliczenia zaliczki za pierwszy okres przypadający do wpłaty zaliczki, o którym mowa w art. 25, następujący po miesiącu, w którym wystąpią te okoliczności, a gdy utrata prawa nastąpi w ostatnim miesiącu roku podatkowego – w zeznaniu rocznym. Kwotę podatku należnego do zapłaty stanowi:

 - 1) podatek niezapłacony od dochodu osiągniętego z działalności gospodarczej określonej w cofniętym zezwoleniu albo w uchylonej decyzji o wsparciu – jeśli podatnik korzystał z pomocy publicznej udzielonej w formie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 34 albo 34a, wyłącznie w ramach jednego zezwolenia albo wyłącznie w ramach jednej decyzji, lub
 - 2) kwotę w wysokości stanowiącej maksymalną dopuszczalną pomoc publiczną określoną w zezwoleniu lub w tej uchylonej decyzji o wsparciu – jeśli podatnik korzystał z pomocy publicznej udzielonej w formie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 34 albo 34a, w ramach więcej niż jednego zezwolenia lub w ramach więcej niż jednej decyzji o wsparciu albo w ramach zezwolenia lub zezwoleń i decyzji o wsparciu.”;
 - d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6d w brzmieniu:

„6a. W przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej również poza terenem specjalnej strefy ekonomicznej określonym w zezwoleniu lub terenem określonym w decyzji o wsparciu, działalność prowadzoną na terenie strefy lub na terenie określonym w decyzji o wsparciu wydziela się organizacyjnie, a wielkość zwolnienia określa się w oparciu o przychody i koszty uzyskania przychodów jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność określoną w zezwoleniu lub w decyzji o wsparciu.

6b. Przy ustalaniu wielkości zwolnienia od podatku dochodowego, przysługującego przedsiębiorcy prowadzącemu działalność na podstawie zezwolenia lub na podstawie decyzji o wsparciu za pośrednictwem jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 6a, przepisy art. 11 stosuje się odpowiednio do transakcji między tą jednostką organizacyjną a pozostałą częścią przedsiębiorstwa podatnika.

6c. Przepisów ust. 1 pkt 34 i 34a nie stosuje się, jeżeli:

- 1) osiągnięcie dochodów z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu lub z działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie zezwolenia na terenie specjalnej strefy ekonomicznej następuje w związku z zawarciem umowy lub dokonaniem innej czynności prawnej lub wielu powiązanych czynności prawnych, dokonanych przede wszystkim w celu uzyskania zwolnienia od podatku dochodowego, lub
- 2) czynności, o których mowa w pkt 1, nie mają rzeczywistego charakteru, lub
- 3) podatnik korzystający ze zwolnień podatkowych, o których mowa w ust. 1 pkt 34 i 34a, dokonuje czynności prawnej lub wielu powiązanych czynności prawnych, w tym związanych z działalnością nieobjętą tymi zwolnieniami, których głównym lub jednym z głównych celów jest uniknięcie opodatkowania lub uchylene się od opodatkowania.

6d. Podatnik traci prawo do zwolnienia podatkowego z dniem dokonania pierwszej z czynności, o których mowa w ust. 6c. W takim przypadku ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio, ze skutkiem od tego dnia.”;

- 4) w art. 18d ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podatnikowi, który w roku podatkowym korzysta ze zwolnień podatkowych, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34 lub 34a, prawo do odliczenia przysługuje jedynie w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych, które nie są przez podatnika uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego z podatku na podstawie tych przepisów.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010 oraz z 2018 r. poz. 650) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5:

a) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pełna realizacja rozpoczętej inwestycji będzie wymagała zwiększenia terenu strefy o nie więcej niż 2 ha.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria dotyczące warunków wymienionych w ust. 3 pkt 1–3, uwzględniając konieczność zróżnicowania kryteriów określonych w ust. 3 pkt 1 w zależności od stopy bezrobocia w powiecie właściwym ze względu na położenie strefy, a także biorąc pod uwagę Polską Klasyfikację Wyrobów i Usług.”;

- 2) w art. 5a:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „zmienić jej obszar lub”,

b) uchyla się ust. 1a;

- 3) w art. 6a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pełnienia funkcji członka zarządu spółki będącej zarządzającym nie można łączyć z zatrudnieniem u przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie danej strefy lub przedsiębiorcy korzystającego ze wsparcia nowej inwestycji na podstawie decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. poz. 1162), bez względu na podstawę prawną zatrudnienia.”;

- 4) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do składu rady nadzorczej, o której mowa w ust. 1 i 1a, nie może być powołana osoba, która jest członkiem rady nadzorczej, zarządu lub pracownikiem przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie strefy lub przedsiębiorcy korzystającego ze zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji, lub pozostaje z takim przedsiębiorcą w związku, o którym mowa w art. 11 ust. 4–8 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036 i 1162).”;

- 5) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Dochody uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w ramach zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przez osoby prawne lub osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są zwolnione od podatku dochodowego, odpowiednio na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych lub w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zwolnienie to stanowi pomoc publiczną, przy czym wielkość tej pomocy nie może przekroczyć jej maksymalnej wielkości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 4.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca posiada co najmniej dwa zezwolenia, o których mowa w art. 16 ust. 1, przyjmuje się, że rozliczenie pomocy publicznej następuje zgodnie z kolejnością wydawania zezwoleń.

3. Rozliczenie pomocy publicznej przyznanej przedsiębiorcy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, ma zastosowanie wyłącznie do zezwolenia, w ramach którego realizowana jest inwestycja i w oparciu o tę inwestycję prowadzona jest działalność gospodarcza.”;

6) w art. 12b ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2, określa w drodze decyzji kwotę pomocy publicznej podlegającą zwrotowi pomniejszoną odpowiednio o kwotę podatku należnego, o którym mowa w art. 21 ust. 5c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, z późn. zm.⁷⁾) albo art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

4. W kwocie pomocy publicznej podlegającej zwrotowi, o której mowa w ust. 3, uwzględnia się odsetki liczone jak dla zaległości podatkowych. W odniesieniu do pomocy publicznej wynikającej ze zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 5c pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 17 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, odsetki liczone są za okres od dnia udzielenia pomocy publicznej do dnia wydania decyzji o uchyleniu, a zakresie pozostałej pomocy publicznej podlegającej zwrotowi do dnia jej zwrotu. W odniesieniu do pomocy publicznej wynikającej ze zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 5c pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 17 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, odsetek nie nalicza się.”;

7) w art. 16:

- a) uchyla się ust. 3,
- b) w ust. 4 skreśla się wyraz „udziela”,
- c) w ust. 5 skreśla się wyraz „udzielenia”,
- d) w ust. 6 skreśla się wyraz „udzielania”;

8) uchyla się art. 17 i art. 17a;

9) w art. 19 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw gospodarki stwierdza wygaśnięcie zezwolenia na wniosek przedsiębiorcy, który:

- 1) nie skorzystał z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, na podstawie tego zezwolenia – jeśli przedsiębiorca posiada wyłącznie jedno zezwolenie, lub
- 2) nie osiągnął przychodów oraz nie korzystał ze zwolnienia w ramach zezwolenia, w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, z inwestycji, na którą zostało wydane zezwolenie – jeśli przedsiębiorca posiada więcej niż jedno zezwolenie, lub
- 3) skorzystał z pomocy publicznej udzielonej zgodnie z ustawą i spełnił wszystkie warunki określone w zezwoleniu oraz warunki udzielania pomocy publicznej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 4.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca dołącza oświadczenie o nieskorzystaniu z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, na podstawie zezwolenia, którego wniosek dotyczy, albo o nieosiągnięciu przychodów z inwestycji, na którą zostało wydane zezwolenie, albo oświadczenie o realizacji warunków udzielenia pomocy publicznej, o których mowa w ust. 5.”;

10) w art. 20:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 1,
- b) uchyla się ust. 1a,
- c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki jest upoważniony do kontroli zarządzającego w zakresie realizacji zadań powierzonych na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz zadań, o których mowa w art. 8, na zasadach określonych w rozdziale 4 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji.”;

11) w art. 25 uchyla się ust. 2.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2494 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 317, 398, 650, 685, 858, 912, 1076 i 1162.

Art. 39. Tworzy się Ewidencję Wsparcia Nowej Inwestycji.

Art. 40. 1. Do postępowań w sprawach zezwoleń, o których mowa w art. 16 ustawy zmienianej w art. 38, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, zachowują ważność w zakresie i przez czas w nich określony.

3. Do złożonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wniosków o wydanie zezwolenia wydawanego w związku ze zmianą granic specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie ustawy zmienianej w art. 38, dokonaną po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, do wydania zezwolenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 41. 1. Zarządzający specjalną strefą ekonomiczną, uprawnieni do korzystania ze zwolnienia od podatku dochodowego od osób prawnych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 38 w brzmieniu dotychczasowym zachowują to uprawnienie na zasadach dotychczasowych.

2. Przepis art. 1a ust. 2 pkt 3 lit. a ustawy zmienianej w art. 37, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do podatkowych grup kapitałowych utworzonych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Jeżeli okres funkcjonowania podatkowej grupy kapitałowej utworzonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy został przedłużony w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, art. 1a ust. 2 pkt 3 lit. a ustawy zmienianej w art. 37 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się od dnia przedłużenia funkcjonowania tej podatkowej grupy kapitałowej.

Art. 42. Przepis art. 7 ust. 2 pkt 8 lit. a stosuje się odpowiednio do szkół ponadgimnazjalnych do czasu zakończenia kształcenia w tych szkołach.

Art. 43. Minister właściwy do spraw gospodarki dokona przeglądu stosowania przepisów ustawy w terminie do dnia 30 września 2024 r. w celu oceny funkcjonowania systemu udzielania wsparcia dla nowych inwestycji.

Art. 44. 1. Przepisy art. 21 ust. 1 pkt 63a, ust. 5a, 5c i 5ca–5cd i art. 26e ust. 6 ustawy zmienianej w art. 35, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 1a ust. 2 pkt 3 lit. a, art. 16 ust. 1 pkt 58, art. 17 ust. 1 pkt 34, ust. 4–6d i art. 18d ust. 6 ustawy zmienianej w art. 37, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 12 ust. 3, art. 12b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w zakresie, w jakim dotyczą działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorcę na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 38, stosuje się do dochodów osiągniętych z tej działalności od dnia 1 stycznia 2019 r.

2. Przepis art. 12 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do zezwoleń wydanych pod dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 45. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 38 pkt 2, 7, 8, pkt 10 lit. a i b, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*